

STS de 10 de març de 2008, recurs 6055/2003

Separació del servei per la comissió d'una falta molt greu i condemna per sentència penal: no existeix vulneració dels principis que regeixen el procediment disciplinari (accés al text de la sentència)

Un funcionari del Cos Nacional de Policia fou sancionat, en virtut del corresponent expedient disciplinari, amb la separació del servei per la comissió de la falta molt greu tipificada a l'art. 27.3 b) de la *Ley Orgánica 2/1986, de 13 de marzo, de Fuerzas y Cuerpos de Seguridad* (LOFCS): incórrer en qualsevol conducta constitutiva de delictes dolós. La sanció li fou imposada després que adquirís ferma la sentència penal que el condemnà com autor d'un delictes continuat de receptació¹ a 16 mesos de presó.

El funcionari demandant recorre ara davant el TS la sentència de l'AN que va confirmar la sanció imposada per l'Administració, tot efectuant les mateixes al·legacions que en instància:

- **Vulneració del dret a un procés sancionador sense dilacions indegudes** (art. 2 del *Real Decreto 884/1989, de 14 de julio, por el que se aprueba el Reglamento de Régimen disciplinario del Cuerpo Nacional de Policía* i art. 24.2 CE). El TS reproduïx els arguments de l'AN i afirma que l'Administració no ha incorregut en demora sinó que va esperar a que els Tribunals penals dictessin sentència ferma sobre els fets. Per tant, no s'ha produït caducitat del procediment sancionador perquè **l'expedient va estar suspès mentre es tramitava el procés penal** i fins que aquest va concloure amb sentència ferma, de tal manera que la possibilitat de sancionar no va néixer fins a aquest moment, i després el procediment sancionador trigà menys d'un any.
- **Vulneració del principi de non bis in idem**. No existeix vulneració del dit principi ja que a) no és element del tipus del delictes de receptació la condició de membre del Cos Nacional de Policia, i b) els béns jurídics protegits del delictes penal i de la falta administrativa són diferents: el patrimoni i el règim del propi Cos Nacional de Policia, respectivament.
- **Vulneració del principi de legalitat**. Tampoc s'ha vulnerat ja que els arts. 27.3 b) i 28.1.1 a) LOFCS tipifiquen amb precisió la conducta constitutiva de falta molt greu (incórrer en qualsevol conducta constitutiva de delictes dolós) i la sanció que se li va aplicar (la separació del servei).
- **Vulneració del principi de proporcionalitat**. L'aplicació d'aquest principi no discuteix l'existència de la infracció ni la procedència de que sigui imposada una sanció, sinó si l'elecció de la sanció més greu és ajustada a dret quan l'ordenament jurídic en preveu d'altres menys severes per a la mateixa infracció.

En opinió del TS, en el cas que ens ocupa no existeix vulneració del principi de proporcionalitat ja que s'han respectat els criteris que d'acord amb l'art. 13 del RD 884/1989 s'han de tenir en compte a l'hora de graduar la sanció a imposar, **sense que disminueixi la seva gravetat el fet que el funcionari no fos de servei quan va cometre el delictes: la seva condició de funcionari del Cos Nacional de Policia no depèn dels horaris de treball**.

¹ Consistent a aprofitar-se de béns que procedeixen d'un delictes contra la propietat, amb coneixement previ de la comissió del delictes.